

L'educació té un nom: Col·laboració

(Continuació de la pàg. 1)

tasca educativa i on es veu clarament la necessitat de la col·laboració. N'apun-
taré solament unes quantes. poques, escollides a l'atzar, d'entre les moltes que
en aquests moments se m'acudeixen. Algun dia podríem ampliar la llista.
Val la pena.

*Una manera d'ajudar els mestres, si es vol negativa, però una manera al cap
i a la fi, és no criticant, en el sentit normal i corrent de l'expressió, llur perso-
na i llur actuació. Els mestres poden ser imperfectes — no hi ha ningú perfecte,
llevat del Diví Mestre —; pot esdevenir inclús que els mètodes que empren no
siguin prou escaients, segons el concepte del pares. Però si els pares reitraten
amb defectes la vida i actuació dels mestres davant dels seus fills, quina in-
fluència volen que exerceixi el mestre en el noi? La paraula, l'actuació i la
persona mateixa del mestre ha quedat devaluada pels pares en l'ànima dels
nois. La paraula podrà ser bona, l'actuació encertada, la persona excel·lent.
Serà inútil. El noi no veurà les coses objectivament; les veurà a través del cris-
tall que els pares han posat davant dels ulls del fill. Això succeirà encara que
els defectes siguin de poca importància. Hi ha un adagi escolàstic que diu:
« bonum ex integra causa; malum ex quacumque defectu ». Vé a dir que basta
un defecte qualsevol, per insignificant que ens sembli, perquè una cosa bona
es converteixi en dolenta. En pedagogia això és ben cert.*

*Una altra mena d'ajudar-los és interessant-se vivament i personalment pel
que fa el noi; entaular conversa amb el mestre sobre el particular. La conversa
serveix per a orientar-se mutuament, per a conèixer millor el noi, per a unificar
criteris, per a programar de conjunt actuacions respecte de la manera d'ins-
truir i educar... Dels pares de Granollers es calcula que solament un 4 % —
allargant molt — compleix amb aquesta norma tan útil i necessària. Una xifra
tan esquifida, gairebé fa vergonya publicar-la.*

*Els pares haurien d'apoiar, en la mesura del possible, els estímuls i els càstigs
de l'escola. Un estímul pedagògic tradicional ja en les nostres escoles, impor-
tant ademés pels pares que poden controlar així els progressos del noi, és l'es-
tímul de les notes. Però resulta que de vegades el pare o la mare signen el car-
net sense ni tan sols saber què hi posen. Això, quan no és el noi mateix qui
estampa la signatura dels pares, o falsifica les notes, tot per manca d'un ver-
tader i constant control familiar. He sentit persones que — en queixar-se d'uns
examens finals poc afortunats — miraven el professor sorpreses i deien: Però
veïam, aquest número d'aquí que es veu tantes vegades i que sembla un qua-
tre, això és un suspens? Si val la pena, si m'està permès sincerar-me, us diré:
Pleguem, que això és el que he pensat com a resposta a la pregunta. Pleguem,
perquè d'aquesta manera no farem mai res.*

*Aquestes coses són detalls, però detalls grossos, dels quals depèn la bona mar-
xa del noi en el col·legi. Si no hi ha, doncs, una estreta i conscient col·laboració,
entre els pares i els professors, és endebades l'esforç d'aquests per a formar els
alumnes. Toquem de peus a terra i diguem que aquí a Granollers no existeix
aquesta demanada col·laboració, llevat honroses excepcions, i que, per tant, és
en gran part malgastat el lloable esforç que tot el professorat dels diversos
col·legis esmerça en l'educació dels nois de la ciutat. Per a acabar, anava a dir
aquella frase tan coneguda: Déu hi posi remei. Però — sense voler treure la
part que a Déu li correspon —, potser seria millor dir: El pares hi posin remei*

E. P.

Màximes d'educació

6 No permeteu mai que els
nois facin allò que els heu prohibit,
mentre subsisteixin les mateixes
circumstàncies.

7 Feu-els-hi entendre que l'ú-
nic mitjà eficaç de semblar bons,
és ser-ho de veritat.

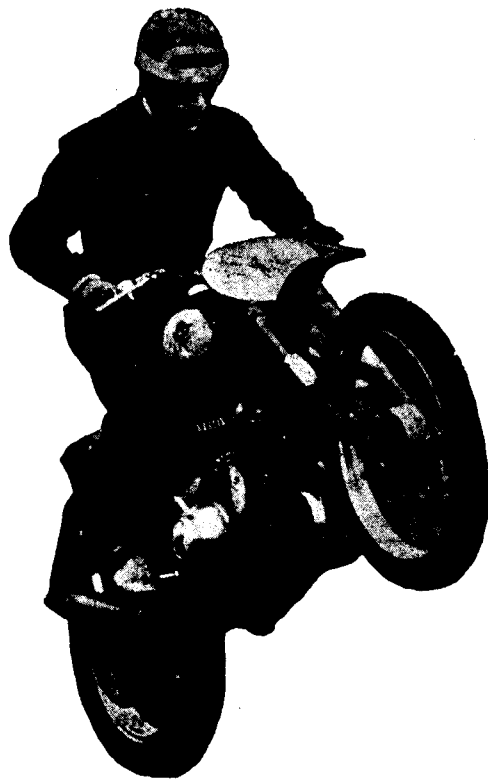
8 Acostumeu-els a respectar
escrupulosament la veritat en tots
els casos. No els perdoneu ni una
sola mentida, per insignificant
que sigui.

9 Lloeu en els demés nens
allò que voldrieu veure en els
vostres.

10 Ensenyeu-els-hi a reveren-
ciar el pobre, el malalt i les perso-
nes i coses sagrades.

De la Vaissière
(« Psychologie Pédagogique »)

DERBI

la mejor entre las mejores
Derbi 65 c. c.

FACILIDADES DE PAGO

Alfonso IV, 61 - Teléfono 800 - GRANOLLERS

CAMISAS A MEDIDA

Cuellos perfectos inarrugables

CAMISERIA - SASTRERIA

R I E R A

PLAZA OLLAS, 18

Rafael Boluda

Ebanista   Barnizador

Muebles de encargo

Restauraciones a domicilio

Tienda: Tarafa, 89 - Taller: Gerona, 85
GRANOLLERS